

Statsministeren (N. Neergaard): Det Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven, jeg herved har den Ære at fremsætte, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger, idet dets Indhold er det højtærede Ting bekendt. Det er paa en enkelt ubetydelig formel Ændring nær enslydende med den Indstilling, der kom fra Flertallet i det om Grundlovens nedsatte Fællesudvalg, som afgav sin Betænkning den 24. Marts 1920. Det, der særlig gav Anledning til Uenighed i Udvalget, var jo Forslag, der fra Mindretallets Side fremkom om Nedsættelse af Valgretsalderen for Valg til Folketinget og Landstinget og om Ændringer i Reglerne om Landstingets Opløselighed og om Valget af de landstingsvalgte.

Naar Regeringen nu fremsætter Forslaget uforandret i den Skikkelse, i hvilken det er vedtaget af Fællesudvalgets Flertal, er det, fordi vi nærer den Overbevisning, at en Eravigelse derfra vilde umuliggøre Udsigten til at føre Forslaget igennem uden en langvarig Grundlovs-kamp, der vil sinke Genforeningen med Sønderjylland, i hvert Fald sinke Sønderjydernes Indtræden i de politiske Rettigheder, som vi jo alle ønsker, de skal have sammen med os andre. Det bliver nødvendigt, tror jeg, at samtlige Partier samles om at vedtage de Forandringer i Grundloven, som alle de store Partier kan enes om, og lader saadanne Forandringer, om hvilke saadan Enighed ikke kan opnaas, ligge. Herfor taler jo ogsaa den Betragtning, som jeg anførte i Ministeriets korte Programudtalelse, at skal der foretages mere indgribende Ændringer i Grundloven, er det ret og billigt, at Sønderjyllands Repræsentanter kommer med i Overvejelsen deraf.

Med denne Begrundelse anbefaler jeg derfor Forslaget til hurtig og velvillig Fremme i dette høje Ting, idet jeg gentager, hvad jeg udtalte her forleden Dag, at Ministeriet hverken vil stille eller modtage Ændringsforslag, om hvilke der ikke kan opnaas Enighed mellem de fire store Partier.

Jeg skal derefter som Finansminister fremlægge Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920. Heller ikke dette Forslag giver mig Anledning til mere end ganske korte Bemærkninger. Forslaget er det oprindelig forelagte Tillægsbevillingsforslag, i hvilket er indarbejdet de Ændringsforslag, der i det forrige Folketing blev stillet i og tiltraadt af Finansudvalget. Disse Ændringsforslag er jo af en finan-

sielt meget indgribende Natur, ikke fordi Finansudvalget har tiltraadt store Nybevilinger, men fordi saavel Udgifterne som Indtægterne som Følge af de bestaaende Love og øvrige Forhold har ændret sig meget væsentligt, siden Tillægsbevillingslovforslaget første Gang blev fremlagt. Dette finder Udtryk i Tallene. Der er i dette Forslag opført som Tillæg til løbende Indtægter 62 281 000 Kr. — jeg stryger Hundrederne og Ørene —, medens der i det oprindelige Forslag var opført en Afgang af Indtægter paa 25 797 000 Kr. Der er opført et Tillæg til de løbende Udgifter paa 360 636 000 Kr. mod i det oprindelige Forslag 318 903 000 Kr. Paa det oprindelige Forslag viste Skatter og Afgifter et Tillæg af 15 307 000 Kr., i det her forelagte Forslag et Tillæg af 137 541 000 Kr., altsaa en Forøgelse med ca. 122 Mill. Kr. Men samtidig er Underskuddet paa Statsvirksomheder i meget betydelig Grad forøget. Det var oprindelig anslaaet til 41 027 000 Kr., hvad der allerede var en anseelig Sum, men paa det nye Forslag er det opført med 77 083 000 Kr., altsaa en Vækst af Underskuddet paa ca. 36 Mill. Kr. Disse Tal indskærper i høj Grad Nødvendigheden af en hurtig og velvillig Behandling af de Forslag, som min Kollega Trafikministeren om et Øjeblik vil fremsætte.

Paa § 26 er der ikke nogen synderlig Forandring i det Beløb, der er anslaaet som Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld. Derimod er der til Udgifter til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld anslaaet 50 628 000 Kr. mod oprindeligt 42 181 000 Kr.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa Udsigterne for Statsregnskabet for det nu afsluttede Finansaar; det vil jeg bedre kunne gøre, naar Tillægsbevillingslovforslaget foreligger til endelig Vedtagelse her i Tinget ved tredie Behandling. Ganske vist agter Ministeriet ikke at stille Ændringsforslag til Tillægsbevillingslovforslaget, som det her foreligger, undtagen naar saadanne Ændringer er absolut nødvendige for at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Regnskab og Budget eller af andre Grunde, og Regeringen haaber ogsaa, at man fra det høje Tings Side vil paalægge sig den størst mulige Tilbageholdenhed i saa Henseende, thi det er af megen Vigtighed, at Tillægsbevillingsloven kan blive hurtig gennemført. Men visse ikke ubetydelige Ændringer vil dog fremkomme, for at der, som jeg nævnte, kan tilvejebringes Overensstemmelse mellem Regnskab og Bud-